BĂTĂLIA PENTRU ADEVĂR

TRIBUNALUL
DE LA
NÜRNBERG
ABSOLVĂ

GARDA DE FIER

Din relatările
unui diplomat român

Extras din lucrarea
care va apare în curând
„O ISTORIE MURDARĂ"
DE
SIMION GHINEA

-1-

FEBRUARIE 1996

«DOCUMENT»

Periodic în paginile căruia vom prezenta pe scurt fapte, idei, oameni, mărturii, evenimente care au marcat Secolul XX.

COLEGIU DE REDACŢIE:

SIMION GHINEA
GEORGE URSA
VASILE BLĂNARU - FLAMURĂ
ALEXANDRU SERAFIM
CLAUDIU FLORIN
REDACTOR COORDONATOR

MOTTO:

„CLIO Este Muza istoriei. Unii au văzut în ea încă din antichitate pe „magistra vitae" capabilă să le dezvăluie oamenilor tainele trecutului, să înţeleagă prezentul şi să le deschidă căi spre viitor. Alţii o văd ca pe o „fecioară bună la toate" ba chiar o hetairă, o prostituată care se oferă celor ce deţin puterea. În sfârşit, sunt şi dintre cei care o consideră ca pe cea mai aspră dintre Muze, dar nu uită să aşeze pe fiecare la locul pe care îl merită."

INSTITUTUL DE CERCETĂRI ŞI REVIZUIREA ISTORIEI

Colecţia Minciunile secolului XX

ÎN ATENŢIA ISTORICILOR ROMÂNI

Prezentarea exactă a faptelor constituie o lege de bază a istoriografiei (Ranke).

„Prima şi principala sarcină a istoriei este stabilirea faptelor ce s-au produs cândva.

Dacă istoricul nu-şi îndeplineşte această sarcină, dacă nu cunoaşte suficient materialul faptic, faptele izolate singulare, atunci toată opera lui este lipsită de bază ştiinţifică". (E.Meyer).

Scopul principal al istoriei ca ştiinţă este **adevărul obiectiv.** Acest scop a fost pus în evidenţă încă de la naşterea istoriografiei.

„Eu scriu ceea ce mi se pare adevărat "(Hecateu din Milet).

„ Voi scrie fără ură şi părtinire" (Tacit).

„Cea dintâi lege a istoriei este de a nu spune nimic fals; apoi de a nu trece sub tăcere nimic din ce-i adevărat: în sfârşit, la scrierea ei nu trebuie să apară nici o bănuială de favorizare sau de duşmănie." (Cicero)

Realitatea nu-i chiar atât de idilică precum pare.

La Sanhedrinul din 1840, din Cracovia, Baronul Montefiore evreu înnobilat de Curtea Regală Britanică, a declarat răspicat:

„Cât timp nu vom poseda jurnalele lumei întregi, ca să zăpăcim şi să înşelăm popoarele **, puterea noastră va fi o himeră."**

Cu o asemenea viziune despre cea de-a **„patra putere în Stat"** e uşor să deduci cum va arăta istoria scrisă. Meşterul Gutenberg dacă ar fi ştiut la ce va fi întrebuinţată tiparniţa sa, la zăpăcirea şi înşelarea popoarelor, ar fi aruncat-o cu siguranţă pe foc. Şi nici atâţia scribi din zilele noastre n-ar mai fi bătut câmpii.

*****

S-a minţit şi continuă să se mintă în acest secol, cât nu s-a minţit în ultimele zece secole. S-a scris şi continuă să se scrie istoria tocmai pe dos de cum cerea istoricul Tacit: **Cu părtinire şi ură talmudică.**

Matricea legionarismului nu se numeşte **„fascism"** sau **„legionarism"**. Ea se află în altă parte; acolo unde ne trimite Vintilă Horia:

„Nici un istoric serios care se va ocupa cu istoria secolului XX românesc, nu va putea ocoli sau ignora această extraordinară aventură spirituală pornită din străfundurile etosului românesc".

Italienii nu auziseră de Musolini, nici nemţii de Hitler când **Corneliu Codreanu** iniţia în spaţiul românesc lupta împotriva bolşevismului.O recunoaşte însuşi Hitler:

„Codreanu este părintele tuturor **naţionaliştilor europeni**, care **s-au ridicat împotriva cotropirii bolşevice a lumii"**.

Notă: Într-o convorbire cu Mareşalul Antonescu pe 11 februarie 1942 la Cartierul General al Armatei Germane. Extras din lucrarea istoricului american David L. Hoggan:

„Războiul inutil 1939-1945", *având ca subtitlu* **„Germania trebuie să piară"**. *Editura Grabert-Verlag, Tübingen 1977. Publicaţie a Institutului pentru istoria postbelică a Germaniei - Volumul VII.*

UN ISTORIC STRĂIN CARE SCRIE FĂRĂ URĂ ŞI PĂRTINIRE

Garda de Fier" este adesea clasată pe aceeaşi linie cu fascismul şi naţional-socialismul, dar ea nu a fost nicidecum o copie a acestor două **Mişcări politice**, ci a crescut din propriile ei rădăcini. Ea nu avea câtuşi de puţin deaface cu numeroasele copii ale fascismului şi naţional-socialismului ivite în alte ţări şi nu poate fi pur şi simplu comparată cu ceea ce s-a produs, în vremea ei, în Germania şi Italia. **Categoriile politice din Europa Centrală şi de Vest nu i se potrivesc.**

Ea nu era totalitară ci autoritară, ceea ce este cu totul altceva, nu era agresiv-naţionalistă, ci conservativ-naţională, chiar şi pe tărâmul cultural; nu era de extremă dreaptă în sensul unei politici reacţionare sau chiar de susţinere a capitalismului, ci era social-reformatoare; ea nu se întemeia, ca fascismul şi naţional-socialismul, pe mica burghezie, pe funcţionărime şi pe moşierii de după primul război mondial, ci înainte de toate pe ţărănimea română şi pe tineretul intelectual, pe studenţime. Mai mult decât orice, ea se deosebea de **Mişcările** care guvernau Italia şi Germania, printr-o religiozitate creştină, aproape de misticism. **Codreanu** avea mai mult profilul unui profet religios decât acela al unui şef de partid Cei care-l urmau îl venerau ca pe un sfânt.

De asemenea, principiul conducătorului nu era în **Garda de Fier** o dogmă imuabilă, hotărârile nu emanau de la Codreanu singur, ci de la un colegiu (**„For"**) compus din comandanţi legionari încercaţi.

Walter Hagen:
Die geheime Front. Nibelungen Verlag, Linz und Wien.

TRIBUNALUL DE LA NÜRNBERG ABSOLVĂ GARDA DE FIER

1. Platforma politico-diplomatică în vederea unei explicaţii cu învingătorul a început să fie pregătită din vreme, încă din Decembrie 1944. Atunci nu mai încăpea îndoială cum se va sfârşi războiul. Preşedintele Guvernului Naţional şi Ministerul de Externe mi-au lăsat mână liberă.

2. *În scopul menţionat era indispensabilă recunoaşterea de către Guvernul German a unei Misiuni reprezentative a Guvernului Naţional Român, ceeace a obţinut în Martie 1945, sub titlul misiunii de Consulat General pentru întregul Reich.*

3. La jumătatea lunii Aprilie 1945, în calitate de reprezentant al Guvernului Naţional Român, cu titlul de Consul General pentru întreaga Germanie şi însoţit de Misiunea Diplomatică Consulară formată din Maria Bucur ca secretară şi Dinu Paul ca ataşat stagiar, am urmat Secretariatul de Stat al Ministerului de Externe şi Corpul Diplomatic la Bad-Gastein.

4. *Cu o scrisoare l-am rugat pe Vasile Iasinschi, în drum spre Ţară împreună cu Corneliu Georgescu, să vină la Bad-Gastein. Iasinschi a venit şi după expunerea situaţiei, a acceptat să rămână la Bad-Gastein.*

5. Din întâmplare au venit la Bad-Gastien şi Generalul Platon Chirnoagă, însoţit de Comandorul Eugen Băilă. Au aderat şi ei la planul de explicaţie cu învingătorii.

6. *L-am anunţat la Ministerul de Externe german pe Vasile Iasinschi ca Preşedinte ad-interim al Guvernului Naţional Român şi Ministrul de Externe ad-interim, în lipsa titularilor, iar pe Generalul Chirnoagă ca Ministru de Război şi pe Comandorul Băilă ca Director de Cabinet al Ministerului de Război.*

7. La apropiera trupelor americane de Bad-Gastein, Minstrul de Externe german a comunicat prin radio autorităţilor politice şi militare americane compoziţia corpului diplomatic, inclusiv Misiunea Guvernului Naţional pe lângă care erau ataşaţi ca personalităţi Preşedintele ad-interim Iasinschi, Generalul Chirnoagă ca ministru şi Comandorul Băilă ca Director de cabinet.

8. *Chiar din ziua de 5 Mai, când s-a anunţat prima dată la Radio pregătirea capitulării Germaniei, am început redactarea unei expuneri despre poziţia* ***Gărzii de Fier****, din care nu lipseşte, cum se vede, nici problema evreiască.* *

---

* ***Notă:*** *Este vorba de „Memoriul" adresat autorităţilor Americane de ocupaţie în Austria de Mihai Fotin Enescu, ca delegat al Guvernului Român din Exil, Viena, Bad-Gastein, mai 1945" publicat în lucrarea noastră* ***„Când Cobora Cortina de Fier, acum cinzeci de ani".***

9. După capitularea Germaniei, Misiunea Diplomatică-Consulară a guvernului Naţional Român a fost internată într-un hotel din Bad-Gastein, odată cu tot corpul diplomatic: Iasinschi, Generalul Chirnoagă, Comandorul Băilă, la care s-au adăugat şi Profesorul Ion Sân-Giorgiu şi Vladimir Cristi. Ei ***n-au fost deranjaţi şi nici cercetaţi de nimeni.***

10. *Trec peste amănunte. La 25 Septembrie 1945, o parte dintre membrii corpului diplomatic ai ţărilor din Est a fost internată în câmpul de concentrare american pentru* **„criminali de război", „Markus W.Orr"**, *(după numele primului soldat american căzut la debarcarea în Europa) de la Glasenbach-Salzburg.* Misiunea Guvernului.

11. La 29 Octombrie 1945 am fost arestat împreună cu Maria Bucur într-o înscenare cu adevărat spectaculară, de un grup format din agenţi speciali ai poliţiei de Stat austriece, veniţi de la Viena, de alţii în uniforme yugoslave şi cehoslovace, comandat de` Şeful C.I.C. din Bad-Gastein. La întrebarea, de ce sunt arestat, mi-a răspuns că din ordinul reprezentantului de Stat din Washington a Guvernului Român, sprijinit de celelalte guverne ale ţărilor din Est. Am fost internat împreună cu Maria Bucur în lagărul de ***„criminali de război"*** de la Glasenbach.

12. *La arestarea mi-au fost confiscate toate actele, printre care şi* **Memorandumul** *despre* **Garda de Fier**. **Memorandumul** *a fost înaintat autorităţilor americane din Austria, cu sediul pe atunci la Salzburg* (în aşteptarea de a fi transferat la Viena) *şi de acolo a fost îndrumat la Comisia Instructorie de pe lângă Tribunalul Internaţional de la Nürnberg, care avea să decidă de soarta celor cercetaţi ca eventuali* **„criminali de război"**. *Acest* ***Memorandum*** *a făcut oarecare impresie, cum am aflat mai târziu.*

13. După aproape patru luni, pe la jumătatea lunii februarie 1946, Iasinschi, Generalul Chirnoagă şi Comandorul Băilă au fost anunţaţi telefonic să se prezinte în ziua următoare cu *bagaje la C.I.C. fiindcă vor fi internaţi la Glasenbach.*

14. În noaptea de 13 Iulie 1946 a sosit de la Nürnberg la Glasenbach un ofiţer american cu 400 de formulare ale Comisiei Instructorii de pe lângă Tribunalul Internaţional. Între aceaste 400 formulare se găseau cele destinate nouă, Misiunea Guvernului Naţional cu persoanele ataşate, Iasinschi, Generalul Chirnoagă şi Comandorul Băilă. Rostul acestor formulare de la Nürnberg era să stabilească identitatea acelora în sarcina cărora nu se găsiseră vini pedepsibile şi nici nu aparţineau organizaţiilor culpabile colectiv de *„crime de război contra umanităţii"*, sau *"colaboraţionism"*.

15. În Aprilie 1947 am fost eliberaţi- Misiunea Diplomatică Consulară şi Comandorul Băilă- iar o lună mai târziu, în Mai, şi ceilalţi: Vasile Iasinschi şi Generalul Chirnoagă.

16.Odată cu exonerarea noastră de orice culpă, Comisia Instructorie de la Nürnberg a scos din cauză şi entităţile pe care le reprezentam: Mişcarea Legionară,Guvernul Naţional şi Armata Naţională. Aceste entităţi nu sunt culpabile nici de „crimă de război", nici de „genocid", nu sunt nici „fasciste" nici „naziste"nici colaboraţioniste". După cum este bine ştiut, instrucţia e secretă şi nu se publică actele şi deciziile ei. S-au publicat însă darea în judecată şi sentinţa de condamnare de către Tribunalul Internaţional de la Nürnberg a altor organizaţii. Astfel, în afară de partidele Fascist şi Naţional Socialist, de SA şi mai ales SS, au fost condamnate pentru „crime de război" şi contra umanităţii: pentru „fascism", „nazism" şi „colaboraţionism" mai toate mişcările naţionaliste din Europa: „Rex" a lui Leon Degrelle, „Ustaşa" Croată, „Crucile cu săgeţi" maghiară, „Hlinka-Garda" slovacă, etc. Numai Mişcarea Legionară şi mişcarea „Straşnicii" bulgară (după model legionar), a profesorului Cantargief, au rămas în afară de asemenea condamnări.

Cât priveşte problema evreiască, cunoscutul sionist Loewenthal a afirmat aceeaşi teză ca în Memorandumul meu despre Garda de Fier, la Procesul Eichman în 1961: ***„Antisemitismul Gărzii de Fier nu era de natură rasistă, ca la Nazişti, ci din invidie (!) faţă de starea economică a populaţiei evreieşti din România."***

Mihai Fontin Enescu
Consilier de Legaţie
Secretar General al:
Ministerului Afacerilor Streine
Consul General al României în Germania.

DOI ADVERSARI....

.....care au ales calea dialogului în locul contestării reciproce şi a confruntării generatoare în istoria de mari suferinţe omeneşti.

În ziua de 11 Februarie 1937 are loc la Casa Verde o întâlnire între Corneliu Codreanu şi Rabinul David Şafran, la dorinţa acestuia. Iată câteva idei exprimate cu acest prilej de către cei doi interlocutori:

CORNELIU CODREANU:

Poporul român n-a cunoscut de-alungul istoriei sale, nici ura de rasă, nici de clasă, nici vrajba religioasă. La noi n-au avut loc progromuri nici procese împotriva evreilor pentru omor ritual, ca în ţările civilizate din Occident, nici vânătoare de vrăjitoare, nici arderi pe rug, nici o Noapte a Sfântului Bartolomei. Religia noastră a fost o religie a ţăranilor cum a numit-o filozoful român Nae Ionescu, profesor de logică, metafizică şi mistică creştină. Înconjurat de neamuri ostile cu tendinţe imperialiste poporul nostru n-a practicat, totuşi, şovinismul, călăuzit de zicala: „Fiecare cu legea lui“. *A trăit o mie de ani fără o ierarhie eclesiastică. Poporul nostru, născut creştin, a întreţinut legătura cu Dumnezeu, direct, fără mijlocitori, prin rugăciuni: acasă, pe ogoare sau în bisericuţele umile de lemn.L-am păstrat pe Dumnezeu în sufletul nostru. Ne-am închinat lui cu umilinţă şi smerenie şi când credinţa ne-a fost ameninţată ne-am ridicat la luptă pentru apărarea ei. Asta nu se numeşte şovinism. Eu însumi mă inspir din Apostolul Pavel care zice:* La Judecata de Apoi *toate* Neamurile se vor înfăţişa, în frunte cu regii şi împăraţii lor, pentru a da socoteală de faptele lor săvârşite pe pământ. *Un om care crede, cum cred eu, nu numai în judecata istoriei, ci şi a lui Dumnezeu, nu poate urâ alte neamuri, egale în faţa Lui. Şi poporul meu şi poporul dumneavoastră a avut aceeaşi soartă tragică. După ce poporul evreu îşi va regăsi Patria pierdută, va trebui să facem împreună pasul decisiv:* „pentru o reconciliere istorică între cele două popoare ale noastre. “

RABINUL DAVID ŞAFRAN

Intrasem la Casa Verde la ora 1 şi 20. Vorbeam de acum de peste două ceasuri. Eram decis să mai rămân, pentru a pleca limpezit. Nu era o discuţie de cabinet, ci s-au amestecat aici durerile lumii. Ştiam că l-am pus într-o situaţie delicată.De afară, răzbăteau voci, care ne împiedicau să ne concentrăm. Adevărurile lui şi ale mele, ardeau, chinuiau gând şi suflet, cerşindu-şi răspunsuri,

argumente, pentru a ne despărți ca prieteni.
Venisem la el cu sinceritate.
Îl văd cum se ridică, îmi întinde mâna și îmi spune:

-„Am avut mare plăcere de întâlnirea noastră. Nu știu dacă am rezolvat probleme, dar am învățat fărâme din taina infinită a credinței.

Eu n-am venit să provoc ură sau răzbunare. Mi-e sufletul curat. Nu știu dacă toți legionarii gândesc ca mine. Dacă un evreu a fost lovit sau rănit ori jignit pe plan moral, iartă-i pe rău făcători. Ei nu-s decât oameni, poate chiar buni creștini. Nu pe omul superior încercăm noi să-l șlefuim, ci pe omul-om".

Am plecat. Am cântărit mult ultimul său răspuns. Am văzut în trăirea lui un început de logică. Apoi a venit tăvălugul:

Codreanu a fost ucis din ordinul lui Carol al II-lea, în 1938.

*****

REPLICĂ CORDIALĂ ADRESATĂ ILUSTRULUI DENIGRATOR DE LA REVISTA „DILEMA"

Cândva Nae Ionescu ne-a vorbit despre **„Aflatul în treabă la români"** și ne-a dat și un exemplu: ***Să nu te-apuci să scrii despre istoria românilor dacă n-o cunoști pe de rost, ca pe Tatăl Nostru. Nu de alta, dar riști să te faci de râs.***

Andrei Pleșu e un înțelept fără înțelepciune,imprudent. Altfel nu și-ar băga nasul unde nu-i fierbe oala. Se răţoieşte la domnul Ion Coja interogativ și de la înălțimea **unui a toate ştiutor**: *„Cum adică argumente științifice?* ***Pe ce lume se află dl. Coja? Și pe ce lume crede Domnia Sa că ne aflăm noi?" Acum ne vine rândul să-i întoarcem vorba: „Pe ce lume se află dl. Pleșu? Și pe ce lume crede Domnia Sa că ne aflăm noi?"***

Ei bine, noi ne aflăm cu picioarele pe pământ, în timp ce Andrei Pleșu plutește cu capul în nori și bate câmpii. Habar n-are de istoria românilor. De aceea îl și întrebăm: Cât de „științifice" sunt argumentele sale, pentru care își stoarce creierii, încât să ne putem

închina la ele? Ne-am aşteptat din partea lui Andrei Pleşu la o analiză critică a fenomenului legionar, demnă de un înţelept, când colo ne-a oferit o simplă dizertaţie de gazetar improvizat. Stă cu gura căscată şi ascultă plin de uimire şi admiraţie la tot ce-i spune venerabilul Z.Ornea, apoi aşterne pe hârtie toate inepţiile acestui proletcultist întârziat. Andrei Pleşu - o spun ignorant în materie de istorie românească. Un analfabet lipsit de cultură politică, încât îmi vine să-i spun:

„Chiar nu-ţi dai seama că te faci de râs?“

Îţi pui întrebarea pe care orice istoric informat şi onest ar califica-o drept o nerozie, de ce legionarii, care se declară anticomunişti feroci n-au ucis nici un comunist. Pentru simplul motiv că nu existau la vremea respectivă comunişti în ţara noastră, cu excepţia unui număr restrâns de analfabeţi inconştienţi, plătiţi de Moscova. Alţii erau însă adversarii noştri: Cozile de topor precum N.Titulescu; oligarhia politicianistă în cap cu Regele dement Carol al II-lea. Aceştia ne-au reprimat sângeros, ne-au spânzurat prin pieţile publice şi ne-au ars de vii la Crematoriu. Am luptat şi împotriva comuniştilor. Moţa şi Marin au căzut la porţile Madridului striviţi de tancurile sovietice.

Asta nu-ţi spune nimic, domnule Pleşu? Dar întrebarea mea n-are nici un sens, de vreme ce habar n-ai de istoria noastră, a poporului român căreia aparţii. Nu obişnuiesc să dau sfaturi. Am scris *cândva* **„Despre sfaturi“.**

Spuneam printre altele: *„Nu-i bine să dai sfaturi, pentru că ori celui căruia i le dai, e mai deştept decât tine şi nu are ce face cu ele, ori e mai prost şi-ţi baţi gura degeaba. Sugestii da, poţi să dai cuiva, fie el deştept sau prost. Să-l citeşti, Domnule Pleşu, dacă nu l-ai citit, pe Apostolul Pavel:*

„Unde este înţeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbă restul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înţelepciunea lumii acesteia?“

Te întreb acum: *Chiar nu-ţi dai seama că s-a ales praful şi pulberea de înţelepciunea dumitale?*

În concluzie: *Aşteptăm cu nerăbdare să înveţi pe de rost istoria românilor. Pe urmă mai stăm de vorbă. Până atunci însă n-ai decât să-ţi exersezi condeiul în cazuista de trei parale, pe care o practici, spre bucuria proletcultiştilor din această ţară, care n-au depus încă armele.*

SIMION GHINEA

ÎNTREBĂRI ADRESATE DENIGRATORILOR NOŞTRI

Noi vă punem la îndemână documente. Voi, ce ne oferiţi în schimb? Măsluirea adevărului istoric? Mereu aceleaşi minciuni sfruntate cu vechimea de peste o jumătate de secol? Aceleaşi scenarii confecţionate , plăsmuite în hrube oculte? Aţi încheiat pactul odios cu Diavolul, Tatăl minciunii, şi vă simţiţi bine trăind din simbria lui?

APEL CĂTRE CITITORI

Citiţi şi daţi mai departe. Veţi contribui în felul acesta la demontarea sinistrului mecanism al minciunii şi la aflarea adevărului. Un popor care se complace în minciună va deveni o pradă uşoară pentru impostori. Şi pe impostură, pe falsuri grosolane, nu s-a clădit niciodată nimic durabil în istorie.

De fapt, toate acuzaţiile aduse legionarilor, n-au nici un temei. Ele sunt atât de fanteziste încât ies din sfera de preocupări ale istoricului, ţin mai curând de domeniul patologicului. Căci numai nebunii mint. De aceea, istoricii care pun în circulaţie scenarii conţinând falsuri grosolane, cu bună ştiinţă sau ignoranţă: care fac obiect de analiză şi critică istorică din documente contrafăcute prin care puterea politică care, abdicând de la misiunea lor sacră de a face ca adevărul să triumfe, îşi asumă rolul, murdar de purtători de cuvânt ai „minciunilor oficiale" - aceşti istorici vor fi puşi la colţ, mai devreme sau mai târziu, acolo unde le este locul, de către necruţătoarea zeiţă Clio. Vor dispare în anonimat, odată cu opera lor nefastă.

*****

«**DOCUMENT**» Nr.2 Martie 1996

Citiţi:

„OCCIDENTUL SUB TEROARE"

Unde am ajuns şi încotro ne îndreptăm?

IMAGINI DE LA PROCESUL SECOLULUI - NURNBERG

ISBN 973 - 95956-3-4